

« Во време на преговорите по тъзь работа, ний намѣрихми най-голѣмо благорасположение къмъ настъ отъ страна на Френския дворъ. Тукъ не са ползовахж, нито са мѣчахж да са ползоватъ отъ нашето затруднително положение та да ни турятъ тежки условия. Великодушието и добрината на краля сѫ таквизъ щото той ни не предложи нищо, което не можемъ прие съ радость; ако даже бихми въ състоянье на пълно честитимъ и могуществото, наредено и неоспорвано. Въ основа на трактата сѫ положени съвѣршенно *равенство и взаимност*. Ний сми напълно удовлетворени отъ расположеньето на версайския дворъ и на всички Френски народъ. Ний отъ своя страна желаемъ щото конгресътъ да би поддържалъ туй расположение съ всички средства, които само могатъ да му са срѣщижъ за продължаванье на Френско-Американския съюзъ ».

Тъй са свѣрши тъзи голѣма работа, безъ която, въпрѣки твърдостта и постоянството на генералитетъ и на великодушното прогласяванье на конгресса, Америка не би устояла предъ толкозъ могущественната Англия. Като са съединни съ Франца съюза на Съединенитѣ Шати зе едно лично място между народите въ свѣта. Представителътъ на най-стария кралевски домъ въ западна Европа, вѣренъ на преданията на своя домъ и на политиката на своята страна, Френскийтъ кралъ останж покровителъ на новородената република въ Новия Свѣтъ, сѫщо тъй както дѣдитѣ му бѣхж полезни съюзници на републикитѣ въ Стария свѣтъ, когато поддържахж едно подиръ друго